

РЕШЕНИЕ

№ 1806

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав,** в публично заседание на 19.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **14487** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Жалбоподателят [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], ет. 1, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Б. Г. М. с ЕГН [ЕГН], обжалва Ревизионен акт №[ЕГН]/03.02.2012, издаден от гл. инспектор по приходите В. В. В., ръководител екип „Ревизии“, потвърден с Решение № 2070/24.08.2012 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“-С. при Централно управление на НАП.

Жалбата е подадена от дружеството против ревизионния акт, в частта, в която е установен ДДС за довносяне 56 720 лева и лихви за закъснение в размер на 26 899,39 лева. Според страната актът е незаконосъобразен и необоснован, издаден при неизяснена фактическа обстановка и при съществени нарушения на съответните правила на ревизионното производство.

Не са спазени сроковете за извършване на ревизията и за издаване на Ревизионен доклад и Ревизионен акт. Р. доклад и Р. акт не съдържат всички изискуеми от ДОПК реквизити. При издаване на акта не са съобразени възраженията по ревизионния доклад и представените с тях доказателства.

На следващо място счита, че при извършване на ревизионното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като не са спазени правилата относно образуване и извършване на ревизионното производство, в това число и задължителните указания на Директора на О., дадени с Решение №1306/02.09.2010 год., с което е отменен предходен РА в частта за установени данъчни задължения за

периода 01.01.2007-30.04.2007 и 01.06.2007-31.01.2009 и са дадени указания за провеждане на ревизионно производство, съгласно указанията, дадени в мотивите на решението. Извършената ревизия е повторна по смисъла на чл. 155, ал.6 от ДОПК.

Счита, че действията и изводите на ревизиращият орган относно установяването данъчни задължения са направени в нарушение на общите принципи на ДОПК и общностното право. Същите са в противоречие с установените факти и обстоятелства и събраните в ревизионното производство доказателства, поради което е налице неправилно и незаконосъобразно установяване на данъчни задължения по видове и периоди в посочения по-горе размер, които са в противоречие на основните принципи за данъчен неутралитет и пропорционалност.

С РА са установени задължение по ЗДДС и лихви, съгласно констатациите в същия, като са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 83 619,39лева, от които главница в размер на 56720,00 лева и лихви в размер на 26 899,39 лева, при деклариран от задълженото лице ДДС за внасяне в размер на 29 130,29 лева. Ревизиращият екип е приел, че е налице непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 56 720, 00 лева по фактури, издадени от фирмите [фирма] ЕИК 10135414 и [фирма], ЕИК[ЕИК], за данъчните периоди 01.01.2007-30.04.2007 и 01.06.2007 до 30.11.2007 и от 01.08.2008 до 31.01.2009.

Констатациите са описани в раздел 4 на РД, „Процесуални действия" и в констативната част на РА.

Предвид извършените констатации ревизиращият екип е приел и направил аналогични изводи по отношение на всички фактури, издадени от фирмите [фирма] и [фирма], че на основание чл.68, ал.1 във връзка с чл.69, ал.1 т. 1 от ЗДДС за [фирма] не е налице право на данъчен кредит и не са налице доказателства за реални извършени облагаеми доставки на услуги по смисъла на чл.9 от ЗДДС.

За да приеме, че не е налице право на данъчен кредит и не са налице доказателства за реално извършени доставки на услуги ревизиращият екип е приел, че задълженото лице не е представило доказателства с оглед на доказателствената тежест, която носи относно изработване на рекламен клип, доказателства за извършени разходи, за наличие на материална и кадрова обезпеченост за изпълнение предмета на договора за реклама. Ревизиращият екип е приел, че за да има доставка, задължително условие е установяването на създаването на рекламния клип с всички права на презапис, разпространение като съвкупност от интелектуален труд.

Изводите на ревизиращия екип относно доставките описани по-горе, са аналогични и по отношение на същите. Ревизиращият екип обобщава, че съответните доставчици нямат материално-технически и кадрови ресурси за извършване на доставките, че рекламите се извършват на територията на Бургаска област, като от своя страна продажбите на ревизираното лице се извършват на дребно на физически лица от магазин на фирмата, находящ се в [населено място]. Структурата на продажбите не говорела за възвращаемост на рекламните клипове. Клаузите на съответните договори не уточнявали начина на контрол върху изпълнението на поръчките. Изпълнителите по веригата не били доказали предмета на договора, не е представен медиен план, часови пояс и продължителност на излъчванията.Никой от изпълнителите по веригата не бил декларирали кои са лицата, изготвили рекламните клипове, с каква техника, с какви разходи, как са осчетоводени и т.н.

Приетото от ревизиращия екип за установено, според жалбоподателя води до неправилния и незаконосъобразен извод относно липса на реалност на извършената

доставка, която ревизиращият екип е обосновал с позоваването на чл.9 от ЗДДС. На основание чл.68, ал.1, т. 1 от ЗДДС и чл.69, ал.1, т. 1 от ЗДДС не е признал декларирания със справките декларации за съответните периоди ДДС за приспадане по съответните фактури. Отказал право на данъчен кредит и същевременно е доначислил ДДС за внасяне за съответните данъчни периоди. Ревизиращият екип е приел, че в случая не е налице данъчно събитие по смисъла на чл.25, ал.2 от ЗДДС и не се доказва наличието на доставка и услуга по смисъла на чл.9 от ЗДДС.

С РА се доначислява ДДС и същевременно на получателя се отказва правото на данъчен кредит. По този начин се получава обогатяване на фиска, с което се нарушава принципа на данъчен неутралитет като основен принцип на общественото право.

Констатациите на ревизиращия екип са извършени при неизяснена фактическа обстановка, като не са изследвани всички факти и обстоятелства, отнасящи се до правата и задълженията на ДЗЛ, същевременно са налице противоречия между събраните доказателства и извършените констатации, както и в мотивите и правните изводи, обусловили установяването на данъчни задължения по ЗДДС за посочените данъчни периоди.

Рекламираването на продаваните от дружеството марки и дейността на дружеството е от изключително значение за осъществяване на дейността му.

За извършените рекламни услуги ревизираното лице е сключило договори с преките си доставчици. В РД и РА не се съдържат каквито и да било изводи относно невалидността на договорите, като волята на страните и точните параметри на възложената услуга не са тълкувани в съответствие с чл.20 от ЗЗД. Предмет на сключените договори е организирането на излъчването и следенето на излъчването на рекламни видеоклипове. Последните популяризират предлаганите от ревизираното лице стоки, в ефира на определените в договора телевизионни канали, по определен брой пъти в рамките на даден период от време. Прекият изпълнител има право да преупълномощава и превъзлага на трети лица. За всяка доставка на услуга по посочените договори е издавана данъчна фактура, притежаваща необходимите реквизити и са приложени доказателства за извършеното плащане. Обстоятелството дали съответния договор съдържа клаузи, с които се обезпечава задължението на изпълнителя или не, както и по какъв начин в самия договор е регламентиран контрола и неизпълнението е предмет на облигационната връзка между страните и в никакъв начин не влияе върху реалността на доставката.

Наведените в потвърдителното Решение на директора на О. доводи относно нищожност на договорите поради липса на основание са неотнормирани.

Изводът на ревизиращите органи, че рекламните услуги е следвало да се излъчват на територията на Бургаска област и, че ревизираното дружество не разполага с дистрибутори на стоки на територията на тази област и не е продавало там, не обезсмисля излъчването на реклами в този регион. Необосновано с предположението, че не е имало възвращаемост от реклама, поради факта, че не е възможно да се установи от ревизионните органи колко от реализираните продажби са закупени от клиенти-физически лица на дребно, именно от този регион.

По смисъла на чл. 74 от Закона за радио и телевизия целта на рекламните услуги е да се популяризира доставянето на стока или услуга в това число да се запознаят евентуалните бъдещи клиенти с търговската марка и мястото, където могат да я закупят. В този смисъл не съществуват ограничения на територията на коя област

следва да рекламира дадено лице.

Изцяло необосновани са изводите на Директора на О., изложени в потвърдителното решение, че дори да се приеме, че ревизираното лице е получило доставката на услуги с предмет изработване и излъчване на рекламен видеоклип с изпълнител [фирма] това не означавало, че е налице облагаема доставка, тъй като била налице липса на оформени първични счетоводни документи.

Изцяло несъстоятелно в тази връзка е позоваването на практиката на съда на Европейския съюз, която е в подкрепа на становището на задълженото лице за наличие на извършена услуга и притежание на документ / фактура/, поради което е налице правото на приспадане на данъчен кредит.

Изводът на ревизиращият екип относно липса на реалност на доставката на услугите и липса на фактура е в противоречие с установената фактическа обстановка и се основава на факти и обстоятелства, които не касаят основанията по чл.68, ал. I, т. I и чл.69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Крайният и решаващ извод на ревизиращия екип относно липса на реална доставка на услуга по смисъла на чл.9 от ЗДДС е неправилен и незаконосъобразен и в противоречие със събраните доказателства и извършените констатации. Към всеки един от договорите са представени фактура; документи удостоверяващи извършване на плащане на задълженията по фактурите, предмет на проверка; договори за превъзлагане със съответните фактури, издадени от подизпълнителите и съответните доказателства за извършени плащания; заявки за излъчване на конкретните рекламни клипове до крайния изпълнител - съответния телевизионен оператор; спецификации/сертификати, издадени от съответния телевизионен оператор, удостоверяващи извършените излъчвания; документи, удостоверяващи кадровата и техническа обезпеченост на крайния изпълнител - справки за наети лица, справки за материални активи, от където е видна технологичната обезпеченост на телевизионните оператори; счетоводните записвания на възложителя, изпълнителя, подизпълнителите и крайния изпълнител, където са отразени всички релевантни доставки - хронологични ведомости, оборотни ведомости, дневници за продажба, СД по ЗДДС за съответните периоди. Представените доказателства са достатъчни за установяване на реално извършената доставка на услугата, предмет на договорите. Съгласно установената практика изпълнителят по договорите за реклама установява извършената услуга с представяне на спецификация.

В РД и РА се съдържат изрични констатации и доказателства относно изпълнението на изискванията на чл.124 от ЗДДС за всеки проверяван данъчен период като задължителните регистри „Дневник за покупките“ и „Дневник за продажбите“ съдържат задължителните реквизити съгласно чл.113 от ППЗДДС. Разчетните взаимоотношения, свързани с ДДС се отчитат чрез с-ка 453 и откритите аналитични подсметки. Издаваните от дружеството първични счетоводни документи отговарят на изискванията на чл.114, ал.1 от ЗДДС и чл.78 от ППЗДДС.

Съгласно чл. 12 от ЗДДС облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл.6 от ЗДДС и чл.9 от ЗДДС, извършена от данъчно задължено лице и е с място на изпълнение на територията на страната. Според чл.68, ал.1. т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по закон за получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Правото на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. На датата на данъчното събитие по смисъла на

чл.25 от ЗДДС данъкът става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за начисляване. Съгласно чл.69, ал. I, т. 1 от ЗДДС, когато стоките или услугите се използват за целите на извършените от регистрираното лице облагаеми доставки, то ДЗЛ има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът-регистрирано по закона лице е доставил или предстои да му достави. Правото на приспадане на данъчен кредит се упражнява при наличието на данъчен документ, отговарящ на изискванията на чл.114 от ЗДДС и чл.115 от ЗДДС. Всички тези изисквания са налице и са спазени. Спазени са и разпоредбите на чл.71 от ЗДДС.

Основното съображение за установяване ДДС за внасяне за релевираните данъчни периоди е, че изследваните доставки не са се осъществили в действителност, т.е. липса на реалност на извършената доставка. Този извод ревизиращият орган е обосновал с липсата на доказателства, установяващи, че рекламните видеоклипове са изработени. Следва да се има предвид, че по отношение на излъчването на клиповете са събрани доказателства - представени са съответните сертификати, издадени от телевизионните оператори и удостоверяващи действителното излъчване на процесните рекламни клипове. Счита, че това е достатъчно доказателство за реалността на доставката.

Нормативната база в България и Общността, касаеща дейността на кабелните оператори и извършваните от тях реклами, не съдържа никъде изисквания за обосноваване на извършени услуги по реклама с исканите в хода на производството доказателства. Исканите от ревизиращия екип доказателства за изработване на рекламната, рекламен план, справки, последователност на излъчванията, доказателства за техническа и кадрова обезпеченост, часови пояси, формиране на цената и отделни етапи на излъчване на рекламната биха могли да бъдат отправени единствено до крайния изпълнител, а именно съответния кабелен оператор, като същевременно не съществува нормативно изискване за съхранението им, нито пък за установяване излъчването на определен запис с посочените по-горе доказателства. Съгласно изискванията Закона за радио и телевизия (чл. 14), както и съответните разпоредби, касаещи извършването на реклама, радио и телевизионните оператори са длъжни да съхраняват записите си в продължение на 3 месеца, считано от датата на предаването, но не и за по-дълго време. Същевременно при формирането си на изводите относно липсата на кадрова обезпеченост на съответните доставчици ревизиращият екип е допуснал процесуални нарушения при преценка на доказателствената сила на документите и доказателствените средства, като е тълкувал превратно представените доказателства, а други изобщо не е обсъждал, като в РД и РА е приел, че представените доказателства не са основание за промяна на констатациите и същите не установяват реалност на извършената доставка.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени обжалвания Ревизионен акт №[ЕГН]/03.02.2012, издаден от гл. инспектор по приходите В. В. В., ръководител екип „Ревизии“, с който е установен ДДС за довносяне 56 720 лева и лихви за закъснение в размер на 26 899,39 лева за посочените данъчни периоди, по фактури, издадени от [фирма] с[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] за посочените в РА данъчни периоди, потвърден с Решение №2070/24.08.2012.

Ответникът Директор на Дирекция „ОДОП“ /предишно „О.“/ оспорва жалбата, счита същата за неоснователна. Моли да му се присъдет сторените по делото разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235 ал. 1 от](#)

ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и отговаря на изискванията на чл. 145. ал. 1 и ат. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). На основание чл. 156. ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и Директора на дирекция О. С. за срок до 25.08.2012 г.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт, с който не е признато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 56 720.00 лева по фактури, издадени от [фирма] и [фирма], отнасящо се за ревизираните данъчни периоди от 01.01.2007 г. до 30.04.2007 г., от 01.06.2007 г. до 30.11.2007 г. и от 01.01.2008 г. до 31.01.2009 г. като незаконосъобразен. Излага общи съображения за приложението на материалния закон. Прави искане за отмяна на оспорения акт.

Със Заповед №РД-01-6 от 05.01.2010г. на Директора на ТД на НАП и на осн.чл. 11, ал.1, т.1 от ЗНАП, са определени функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизии, измежду които и С. А., началник сектор „Ревизии”.

Установява се, че със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР № 1007708 14.09.2010 г., изменена със ЗВР № 1101909/15.02.2011 г. и ЗВР № 1102199/21.02.2011 г. и Заповед за определяне на компетентен орган № К 1102199-1/18.11.2011г., издадени от Ц. К. Навчев, на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.01.2007 т. до 30.04.2007 г., от 01.06.2007 т. до 30.11,2007 г. от 01.01.2008 г. до 31.01.2009 г. Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155. ал.6 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1102199/06.04.2011 г. На основание чл.117, ал.5 от ДОПК е постъпило възражение с представени доказателства, представляващи спорните фактури, придружени със съответните договори и спецификации.

Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/03.02.2012 г., издаден от В. В. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1102199 1/18.11.2011 г., издадена от органа, възложил ревизията.

С оспорения РА са установени допълнително задължения по ЗДДС в общ размер на 83 619.39 лева в това число главница в размер на 56 720.00 лева и лихви в размер на 26 899.39 лева при деклариран от задълженото лице ДДС за внасяне в общ размер на 29 130.29 лева. Корекцията па резултатите за ревизираните периоди се дължи на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 56 720.00 лева по фактури, издадени от [фирма] ЕИК 10135414 и „Б. И.” ПООД Н.[ЕИК].

В хода на ревизията на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на доказателства и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ в отговор, на което са представени доказателства по опис, представляващи протоколи за приемане на справки- декларации на магнитен носител, обяснения за дейността на дружеството, свидетелство за регистрация на ЕКАФП. оборотни ведомости за 2007 г.. 2008 г.. 2009 г.,

приемо- предавателни протоколи с дружествата [фирма], [фирма] и [фирма]. Ревизиращите органи посочват, че не е представен договор за наем на обекта, от който дружеството осъществява дейността си - [населено място]. [улица]. Констатирано е, че в дневниците за покупки не са отразявани фактури за наем.

Във връзка с фактическата обстановка на провеждане на ревизията, от решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ настоящата инстанция констатира, че ревизията не е извършена на място, осигурено от ревизираното дружество. В тази връзка за връчването на ЗВР, с която е образувано ревизионното производство е посетен адресът за кореспонденция - [населено място]. [улица]. ет. 1. За същото обстоятелство са съставени протоколи № 1046326/28.09.2010 г. и № 1046972/04.10.2010 г. При посещенията е установено, че не е открит представляващия или упълномощено от него лице. Дружеството не е било открито на адреса за кореспонденция, което е удостоверено и по повод връчването на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки 'видно от протоколи от 22.08.2011 г. и от 29.08.2011 г./ както и във връзка с връчването на РД /видно от протоколи от 23.11.2011 г. и от 30.11.2011 г., приложени към административната преписка/.

Представените документи за извършване на ревизията са били връчени след явяване на представляващ в офиса на ТД на НАП в хода на провеждането на процедура за връчване по чл.32 от ДОПК.

Констатирано е в същото решение на Директора на „ОДОП“, че представените от ревизираното дружество с придружително писмо вх. № 17-44-00-4067/09.12.2010г. доказателства, са същите каквито са представени в предходната ревизия, независимо, че с решение № 1306/02.09.2010 г. са очертани фактите, за които не са били представени доказателства и за които задълженото лице носи доказателствена тежест - доказателства за изработването на рекламния видеоклип, включително доказателства за направени разходи в тази връзка.

В допълнение с възражението срещу РД са представени два броя СО съдържащи рекламни видеоклипове с продължителност всеки по 29 секунди. Ревизираното дружество не е дало обяснение и не е посочило доказателства за автора на този видеоклип и възникването в резултат на това на специфични права защитени със ЗАПСП и ЗРТ. както и за връзката му с услугите по спорните фактури.

За обективното изясняване на спора в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на доставчиците по спорните фактури – [фирма] и [фирма], на предходните доставчици – [фирма] ЕИК[ЕИК] и „Лекета“. ЕИК[ЕИК]. на [фирма]. ЕИК[ЕИК] относно издадени фактури на ревизираното дружество, на [фирма], ЕИК[ЕИК] с правоприемник [фирма], ЕИК[ЕИК] - участващ в поредицата от доставки като фактически изпълнител на услугата „излъчване на рекламен видеоклип“.

В резултат на извършените процесуални действия, от страна на преките доставчици [фирма] и [фирма] са представени еднотипни набори от документи към спорните фактури - договори за излъчване на рекламни видеоклипове, дневни финансови отчети на ЕКАФП, договори за реклама с

предходен доставчик, оборотни ведомости и хронологични ведомости па сметка 4532 /подробно описани в констатациите на РД - стр. 4 и стр. 5.

От страна на подизпълнителите [фирма] и [фирма] са представени също еднотипен набор от доказателства, представляващи договори за излъчване на рекламни клипове, заявки към договорите, спецификации, договори за реклама с [фирма], фактури, банкови извлечения/дневни отчети от ЕКАФП.

От страна на [фирма] не са представени доказателства към момента на издаване на РА. По отношение на дейността на същия е направено запитване до Комисията за регулиране на съобщенията. Получен с отговор, съгласно който [фирма] е имал Обща лицензия с Удостоверение № 201-04612/19.01.2004 г. за осъществяване на далекосъобщения чрез обществена кабелна далекосъобщителна мрежа за разпространение на радио и телевизионни програми и представяне на далекосъобщителни услуги. Програмите са разпространявани на територията на градовете Б., Б., К., К., Равнец, т. е на територията на Бургаска област.

Въз основа на представените от посочените по-горе подизпълнители договори с [фирма], ревизиращите органи приемат, че същият е поел задължение за излъчване на реклама по поръчка на [фирма] в телевизионен канал „ЕР ЕН Канал 0“. От издадените фактури от [фирма] на [фирма] и [фирма] /подизпълнители по спорните фактури/, е видно, че всяко излъчване е фактурирано на единична стойност от 4.00 лева до 8.00 лева.

От издадените фактури от подизпълнителите [фирма] и [фирма] на преките доставчици [фирма] и [фирма] е видно, че цената на единичното излъчване е 1, 95 лева.

От издадените фактури на преките доставчици на ревизираното дружество е установено, че цената на единично излъчване е на стойност 200.00 лева.

Във връзка с указанията в решение № 1306 от 02.09.2010 г., ревизиращият екип е направил анализ на икономическата дейност на ревизираното дружество с цел определяне на икономическия ефект от сключените договори на ревизираното дружество с доставчиците [фирма] и „Б. И.“ НООД и възникналата впоследствие поредица от доставки. Това е направено за да се установи какво е действителното участие на всеки един от участниците във веригата от доставки, както и с цел изследване на икономическото основание за участие в поредица от доставки, при които цената на единично излъчване е нараснала по веригата от средно 6.00 лева до 200.00 лева.

Съдът приема, че ревизиращият екип е правилно е изложил съображения, които са систематизирани на в РД /стр.6 и стр.7/ и РА /стр.7 и въз основа, на които е отказал право на данъчен кредит и определил допълнително ДДС, относно това, че [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] нямат никакви материално-технически и кадрови ресурси за извършване на потока от доставки един към друг, до достигане на крайния получател [фирма].

Горният извод на съда не се променя и от обстоятелството, че рекламните, според представените документи е следвало да се излъчват на територията

на Бургаска област.

Обстоятелството, че почти всички продажби на стоки, от страна на [фирма] за периода от 01.01.2007 г. до 31.01.2009 г. са извършени на дребно на физически лица от магазин на дружеството, находящ се в [населено място]. [улица] чрез документиране на продажбите с касови бележки от ЕКАФП, което намира отражение в дневника за продажбите на дружеството за отделните периоди на ревизията, не следва да се тълкува във вреда на жалбоподателя:

Ирелевантно е и обстоятелството, доколкото никой от документите по делото не изисква това с оглед поети от жалбоподателя облигационни отношения, че [фирма] не разполага с дистрибутори на стоки на територията на Бургаска област и не е продавало стоки, видно от представените документи и обяснения при ревизията, което обезсмисля излъчване на реклама в този регион.

По делото не се спори, че получените и отчетени приходи от продажбите сочат, че не е имало възвръщаемост от реклама на стойност 282 600.00 лв. с ДДС - 56 720.00 лв. за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г., имайки предвид обстоятелството, че brutните приходи от продажби за 2006 г. са на стойност 223 007.10 лв., за 2007 г. - 205 365.94 лв., за 2008 г. - 246 214.65 лв., а за 2009 г. - 227 129.09 лв.

[фирма] е отчитал разходи за реклама без ефект върху продажбите. В този смисъл действително според клаузите в представените договори между отделните контрагенти по доставките, не става ясно как от дружеството възложител ще се осъществи контрол върху изпълнение на поръчките, както и имена, адреси и други данни за лицата отговорни за изпълнение на услугите.

Разликата в цената за излъчване на единица реклама между доставчика „ЕТ В. ЕР ЕН - Г. С.“ от 4.00 лв. до 8.00 лв. на първо ниво, минава на 195.00 лв. за излъчване през предходни доставчици /първи посредници.

Затова с оглед на горното Директорът на Дирекция „ОДОП“, приема, че не е доказана по безспорен начин реалността на доставката - не е възможно да се следи и организира излъчването на нещо, без съответните технически средства и кадрова обезпеченост. Никой от изпълнителите по веригата не е сключил договор и не е деклариал кои лица са изготвили рекламните клипове, с каква техника, в кое студио, какви разходи са вложени в производството на клипа, как са осчетоводени тези разходи и т.н.

Въз основа на изложеното ревизиращите са направили извод, че не са налице действителни доставки на услуги по смисъла на чл.9 от ЗДДС от [фирма] /краен изпълнител/, от [фирма] и [фирма] и от „А. браво“ Е. и [фирма]. Затова на ревизираното дружество [фирма] не може да бъде обосновано възникването на данъчно събитие по смисъла на чл.25. ал. 2 от ЗДДС, поради което не е налице основанийето на чл.68. ал.1. т. 1 от ЗДДС за възникване на правото на данъчен кредит по процесните фактури.

Жалбоподателят излага общи съображения като се позовава на приложимите към спора материално-правни норми и твърди, че доставките са в съответствие с изискванията на закона. Позовава се на необоснованост на констатациите и изводите на РЛ от представените в хода на ревизията писмени доказателства.

Въз основа на изложеното, настоящата инстанция намира за установено, следното:

Представените доказателства от страна на ревизираното дружество, с издателите на спорните фактури [фирма] и [фирма], както и подизпълнителите [фирма] и [фирма] не обосновават извод за действително участие при изпълнението на доставка с предмет „излъчване на ТВ реклама по договор в ТВ оператор Канал 0" на участващите като изпълнители в договорите страни. Освен договори и спецификации, подписани от представителя на ЕТ „В. - ЕР ЕН" Г. С." /последните съпътстват набора на документите за доказване на доставката както от страна на преките изпълнители, така и от страна на подизпълнителите/, не са представени доказателства за действия по изпълнение, направени разходи във връзка с изпълнението. Безспорно установено е, че издателите на спорните фактури и другите изпълнители по веригата не разполагат с материално-технически и кадрови ресурс за извършване по веригата от доставки до достигане на крайния потребител – [фирма].

Съдът намира, че по никакъв начин, никой от изпълнителите по веригата не е представил доказателства относно предмета на договора, а именно да организира и следи за излъчването на рекламен клип. За договора за осъществена услуга от преките доставчици на жалбоподателя- [фирма] и [фирма] или от техните подизпълнители, следва да има резултат обективизиран в правния мир.

Издадените Спецификации от страна на „В. НР-ЕН - Г. С.", се прилагат от подизпълнителите по веригата, като единствено доказателство за осъществените излъчвания от тях. Не се представят никакви доказателства в подкрепа на това, как е извършено проследяване на излъчването на рекламния клип в реално време.

Не е представен медия план, от който да е видно, по кое точно време е излъчван самия видеоклип, по време на кои предавания, в кой часови пояс, с каква продължителност са били излъчванията и т.н.

Сключените договори са от категорията на каузалните сделки, за валидността, на които е необходимо правно основание. Ако такова основание липсва, сделката е нищожна. Действително по силата на ч.т. 26. ат. 2 от ЗЗД, основанието се предполага до доказване на противното. Следователно в тежест на органите по приходите е било да докажат нищожност на договорите, въз основа на които са били извършвани рекламни услуги.

Тук трябва да се посочат установените в хода на ревизията факти, че рекламата на стоките е с марка „Р." с официален вносител ревизираното дружество, която е извършвана на територията на област Б., а стопанската дейност на дружеството е извършвана от стопански обект, находящ се в [населено място]. бул. „В. №17. Няма данни дружеството да е разполагало с дистрибутори на територията на бургаска област. Установена е несъпоставимост на разходите за реклама и приходите от продажби. Настоящата съдебна инстанция изключва възможността увеличението на цената на излъчване да се обуславя от обстоятелството, че подизпълнителите са изработили рекламните видеоклипове - представени с възражението срещу РД, но без направени изявления или дадени обяснения и

писмени доказателства от кого са извършени и дали са свързани с икономическата дейност на преките и предходни доставчици.

Не е представена счетоводна отчетност, която да обоснове образуването на стойността на доставките между участващите във веригата дружества.

От факта на съществуването на два броя видеоклипове на технически носители може да се направи извод, че е налице възможност за излъчването по ТВ реклама /обстоятелство, което не е било изяснено при първоначалната ревизия/. Безспорно обаче подобно действие не може да бъде предмет на доставките по спорните фактури, издадени от прекия доставчик.

Въз основа на представената от Комисията за регулиране на съобщенията информация в писмо изх. № 04-00-30 от 14.03.2011 г. може да се направи извод, за обстоятелството, че соченият за фактически изпълнител на услугата с предмет излъчване на реклама е бил вписан в регистъра по чл.33. ал.1. т.1 от ЗЕС за предоставяне на електронни съобщения в посочените изрично градове на територията на Бургаска област и е можел да предоставя услуги свързани с излъчването на рекламни видеоклипове.

Посочените два факта - наличие на видеоклипове за представяне на марката „P.“ - стоки с официален вносител [фирма] и наличието на обезпеченост от страна на крайния изпълнител [фирма] навеждат на извод, че ревизираното дружество е получател на услугите директно от последното дружество. Този извод е условен, тъй като ЕТ „В. ЕР ЕН - Г. С.“ не е представил доказателства в хода на втората ревизия. Такива са били представени в хода на първата ревизия, по същите са били аналогични и на представените от другите участници във веригата от доставки. Единственото доказателство, изхождащо от [фирма], което съпътства набора от доказателства на всички доставчици само по себе си не обосновава факта на излъчването. В тази връзка не са представени други доказателства, от които да е видно по кое време е излъчван самия видеоклип, по време на кои предавания, в кой часови пояс.

Дори да се приеме, че ревизираното дружество е получило доставка на услуга с предмет излъчване на рекламен видеоклип с изпълнител [фирма], това обстоятелство не е равнозначно на правоотношение, което да бъде квалифицирано като облагаема доставка, поради липсата на оформени първични счетоводни документи.

Притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията по чл.114 и ч.т.115 от ЗДДС е едно от условията по чл.71 от ЗДДС -за упражняване на правото на данъчен кредит, което не е налице в конкретния случай.

Не подлежи на съмнение обстоятелството, че правопораждащият факт за възникване на правните последици по ч.т. 68 и ч.т. 69 от ЗДДС е извършването на облагаема доставка. *Поради изложеното, настоящата инстанция намира, че по спорните 23 броя фактури с предмет „излъчвана ТВ реклама по договор“ не са налице реални доставки по смисъла на чл.9 от ЗДДС, извършени от издателите на фактурите – [фирма] и [фирма].* Затова не може да бъде обосновано възникването на данъчно събитие, което обуславя изискуемостта на данъка, респ. - възникването на правото на данъчен кредит. Не с налице условието за възникване на правото на данъчен

кредит съгласно чл.68. ал. 1. т. 1 от ЗДДС.

За пълнота следва да се посочи, че по делото се представи ревизионен доклад, който е съставен на основание чл. 117 от ДОПК съгласно Заповед за възлагане на ревизия №1007708/14 09 2010г. изменена със Заповед за възлагане на ревизия №1101909/15.02.2011 г., изменена със Заповед за възлагане на ревизия №1102199/21 02 2011 г. от екип от ревизори в състав.

Според него настоящата ревизия се извършва съгласно Решение №1306/02. 09. 2010г. на Директора на дирекция „О.“/понастоящем „ОДОП“/ при ТД на НАП С., на основание жалба в. №53-03-1232/19. 07. 2010г. срещу цитираният по-горе РА. През ревизирания период лицето е декларирало основно следните дейности-продажба на дрехи и обувки в нает магазин, находящ се в гр С. – [улица].

Дружеството жалбоподател е уведомено по чл.32 от ДОПК за явяване представител на дружеството. Същото е свалено на 20.10.2010 г. без в офиса да се яви представител на ЗЛ, което се случва на 25.11.2010г. Жалбоподателят в законоустановения срок е представени по опис с вх. №17-44-00-4067/09 12г. протоколи за приемане на СД на магнитен носител за периода на ревизията, обяснение за дейността на фирмата, свидетелство за регистрация на касов апарат, оборотни ведомости за 2007г..2008г. и 2009г., приемо-предавателни протоколи.

Установява се, че през периода на ревизията жалбоподателят е имал 4 наети лица, а към датата на издаване на РД само едно лице.

За проверка не са представени документи за наем на магазина, от който дружеството осъществява дейността си, находящ се в [населено място], [улица]. Документи за наем не са включвани в дневниците за покупките през нито един от периодите на проверката.

На основание чл. 45 от ДОПК са връчени ИПДПОЗЛ на преките доставчици на задълженото лице. Съставено е ИПДПОЗЛ изх. №17-44-00-4067-1/30.11.10 г. до [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], относно издадени фактури на ревизираното лице с №[ЕГН]/15.072008 г на стойност 4166.67 лв. с ДДС 83333 лв. и №[ЕГН]/28.11.2008 г. на стойност 1000000 лв. с ДДС - 2000.00 лв. отнасящи се до доставки на спортни стоки марка „Р.“

Това дружество с писмо с вх. №17-44-00-4067/21 12.2010г., представя поисканите за целите на ревизията документи.

От представените документи е видно че [фирма] е придобило стоките чрез В. от Х. и ги е доставило на [фирма], съгласно договор за дистрибуция.

Съставен е ИПДПОЗЛ изх. №17-44-00-4067-2/30.11.10 г. дружеството дерегистрирано по ЗДЦС по инициатива на данъчните органи -относно издадени фактури на ревизираното лице с №13/31 01.2007 г. на стойност 20000,00 лв. с ДДС-4000.00 лв., №28/28.02,2007 г. на стойност 15000.00 лв. с ДДС - 3000.00 лв. №39/30.03.2007 г. на стойност 10000.00 лв. с ДДС - 2000.00 лв., №51/ 30.04.2007 г. на стойност 10000,00 лв. с ДДС-2000.00 лв. №82/28.092007 г. на стойност 10000.00 лв. с ДДС-2000.00 лв. №110/31 10.2007 г на стойност 1000000лв. с ДДС 2000 00лв. №187/31 12 2007 г. на стойност 20 000 00 лв. с ДДС 4000 00 лв., №225/28 02 2008 г. на стойност 10000.00 лв. с ДДС - 2000.00 лв. №245/31.03 2008 г. на стойност 10000 00 лв. с ДДС - 2000 00

лв. №265/30 04 2008 г. на стойност 15000,00 лв. с ДДС-3000.00 лв., №287/ 31. 05.2008 г. на стойност 12600 00 лв. с ДДС 2520.00 лв. №306/30. 06. 2008 г. на стойност 10000.00лв. с ДДС -2000.00лв., №327/25. 07. 2008 г. на стойност 11000.00лв. с ДДС -2200.00 лв., №352/28.08.2008 г. на стойност 5000 00 лв с ДДС -1000.00 лв. №374/26.09.2008 г. на стойност 20000 00 лв. с ДДС 4000.00 лв., №394/31. 10. 2008 г.на стойност 15000 00 лв. с ДДС - 3000.00 лв., №45 на стойност 1500000 лв. и №471/31.01.2005г. на стойност 1500000 лв. с ДДС за услуги, с [фирма], свързани с договори за излъчване по телевизионен канал относно спортни стоки марка „Р.“ Установява се от тези фактури, че всяко излъчване на реклама е на единична стойност 200,00лв.

Общата стойност на фактурите е 233 600, 00 лв.

По делото се представят изискани преди това с искане вх. №17-44-00-4067/17 12.2010г. от [фирма] договори за излъчване на реклама на [фирма], копия от фактурите предмет на доставките, протоколи за приемане на СД по ЗДДС и дневници за продажбите за стоките, дневни финансови отчети от ЕКАФП за дните на фактуриране на услугите, договори за реклама с предходни доставчици на услуги [фирма] и „А. трейд“ Е., оборотни ведомости за периодите на сделките и хронологични ведомости на счетоводна сметка 4532 за тези периоди.

От представените документи е видно, че рекламата оказвана на „Е. 2000“ Е. е фактурирана на „А. браво Е. от [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] и [фирма]. Съгласно договорите, като единичната цена за „Канал 0“ е определена стойност 195, 00 лв. При договори за реклама по телевизионен канал „Канал 0“ на спортни стоки марка „Р.“, на всяко излъчване на реклама, стойността е 200, 00лв. Общата стойност на фактурите е 50000.00лв.а ДДС е в размер 10000.00лв.

С вх.№17-44-00-4067/17.12.2010г от [фирма] са представени документи по опис, както следва:договори за излъчване на рекламни клипове с [фирма], копия на фактури,предмет на доставките,протоколи за приемане на СД по ЗДДС.СД по ЗДДС и дневници за продажбите за периодите на доставките, дневни финансови отчети от ЕКАФП за дните на фактуриране на услугите, договори за реклама с предходен доставчик на услуги- [фирма], обороти и ведомости за периодите на сделките и хронологични ведомости на счетоводна сметка 4532 за тези периоди.

От представените документи е видно, че рекламата оказвана на [фирма] е фактурирана на [фирма] от „А. трейд“ Е. с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], съгласно договори, като единичната цена за излъчване по „Канал 0“ е на стойност 19500лв.

Съставено е ИПДПОЗД изх.№17-44-00-4067-4/30.11.10г. до [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] deregистрирано по ЗДДС по инициатива на данъчен орган, считано от 21.05.2010г., предходен доставчик на [фирма], относно издадени фактури на [фирма] за периода от 01.01.2007г. до 31.01.2009г. Фактурите са свързани с доставки на услуги от страна на [фирма], съгласно договори за реклама по телевизионен канал „Канал 0“ на спортни стоки марка „Р.“ по поръчка на „Е. 2000“ Е.. Всяко излъчване на реклама е на единична стойност 195.00лв.

С вх.№ 17-44-00-4067-4/17 12.2010г. от [фирма] са представени

документи по опис, както следва: договори за излъчване на рекламни клипове с [фирма], заявки за излъчване, анекси към договори, спецификации и др., протоколи за приемане на СД по ЗДДС СД по ЗДДС и дневници за продажбите за периодите на доставките, договори за реклама с предходен доставчик на услуги- [фирма], Обороти и ведомости за периодите на сделките и хронологични ведомости на счетоводна сметка 4532 за тези периоди.

От представените документи е видно, че рекламната по поръчка на [фирма] е фактурирана от [фирма] на [фирма] по цена 195, 00лв. на излъчване съгласно договори ,като единичната цена за излъчване по „Канал 0" е на стойност 195.00лв. [фирма] е декларирало, че има предходен доставчик по рекламната, а именно [фирма], съгласно договор за рекламно време, без да се уточнява цената на единица излъчване, което е според анализ на представените документи.

Съставено е ИПДПОЗЛ изх.№17-44-00-4067-5/30.11 2010г. до [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], deregистрирано по ЗДДС по инициатива на данъчен орган.Считано от 02. 11. 2009г.дружеството се явява предходен доставчик на [фирма] и [фирма], относно издадени фактури на [фирма] и [фирма] за периода от 01.01.2007г. до 31 01 2009г. Договорите се отнасят до доставки на услуги от страна на [фирма] съгласно договори за реклама по телевизионен канал „Канал 0" на спортни стоки марка „Р." по поръчка на [фирма]. Всяко излъчване на реклама е на единична стойност 195.00лв.

С вх.№17-44-00-4067-5/17.12.2010г. от [фирма] са представени документи го опис както следва:договори за излъчване на рекламни клипове с [фирма] и [фирма], заявки за излъчване, анекси към договори спецификации и др., протоколи за приемане на СД по ЗДДС СД по ЗДДС и дневници за продажбите на периодите на доставките, договори за реклама с предходен доставчик на услуги- [фирма], оборотни ведомости за периодите на сделките и хронологични ведомости на счетоводна сметка 4532 за тези периоди, банкови извлечения и дневни отчети от ЕКАФП за дните на продажбите.

От представените документи е видно, че рекламната по поръчка на „Е. 2000"Е. е фактурирана от [фирма] на [фирма] и на [фирма], съгласно договори, като единичната цена за излъчване по „Канал 0" е на стойност 195.00лв. [фирма] е декларирало, че има предходен доставчик по рекламната, а именно [фирма], съгласно договор за рекламно време, без да се уточнява цената на единица излъчване. Същото според анализ на представените документи, е на стойност от около 5.00лв на излъчване.

Съставено е ИПДПОЗЛ изх.№17-44-00-4067-6/30 11.10г до „В.-ЕР ЕН Е. с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], правоприемник [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], deregистрирано по ЗДДС по инициатива на данъчен орган считано от 19.10.2009г. и регистрирано по решение на съда считано от 20.10.2009г. Това дружество е било предходен доставчик на [фирма] и [фирма] относно издадени фактури на последните за периода от 01.01.2007г. до 31.01.2009г., свързани с доставки на услуги от страна на [фирма], съгласно договори за реклама по телевизионен канал „Канал 0" на спортни стоки марка „Р." по поръчка на [фирма]. Всяко излъчване на реклама е фактурирано на единична стойност от 4.00лв до 8.00лв.

До момента на приключване на ревизията, от [фирма] не са представени

документи.

Съставено е ИДДКО изх. №17-44-00-4067-7/06.01.11 г. до „Комисия за регулиране на съобщенията“, като с вх. №17-44-00-4067/16.03 2011г. от КРС уведомяват, че [фирма] е имал Обща лицензия с Удостоверение №201-04612/19.01.2004г. за осъществяване далекосъобщения чрез обществена далекосъобщителна мрежа за разпространение на радио и телевизионни програми и представяне на далекосъобщителни услуги.

Програмите са разпространявани на територията на [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място], т.е. изцяло на територията на Бургаска област.

От представените от другите насрещни проверки документи се установи, че [фирма] е поел ангажимент за излъчване на реклама по поръчка на [фирма] в телевизионен канал „ЕР ЕН Канал 0“, разпространяващ реклами на територията на Бургаска област.

Почти всички продажби на стоки, от страна на [фирма], за периода от 01. 01. 2007г. до 31. 01. 2009г., са извършени на дребно на физически лица от магазин на фирмата в [населено място] [улица] чрез документиране на продажбите с касови бележки от ЕКАФП, което намира отражение в дневника за продажбите на дружеството отделни периоди на ревизията.

Поддържа се от органите изготвили ревизионния доклад, че [фирма] е отчитало разходи за реклама без ефект върху продажбите.

В действителност съдът намира, че разликата в цената за излъчване на единица реклама между доставчикът [фирма], варира от 4.00 лв. до 8,00 лв. на първо ниво, минава на 195. 00 лв. за излъчване през предходни доставчици /първи посредници - [фирма] и „Некита“ Е., за да достигне до 200. 00 лв. от вторите посредници [фирма] и Е. към краен получател. Това е нереално и спекулативно предвид спецификата на рекламния пазар в страната и пълната невъзвръщаемост на вложените средства от страна на [фирма]

При горните констатации ревизиращият екип е приел, че не са налице доставки на услуги между [фирма], предходен доставчик на [фирма] и [фирма], предходни доставчици на [фирма] и [фирма] от една страна и [фирма] от друга страна.

Нормативните основания за непризнаване на начисления ДДС от [фирма] и [фирма] на [фирма] ще бъдат обосновани при анализ на данъчните периоди, за които се отнасят доставките.

След преглед на справки-декларации по ЗДДС, първични и вторични счетоводни документи, представени оборотни ведомости за някои от ревизираните периоди, търговски и банкови документи и след направен анализ на всички събрани в хода на ревизията доказателства, се установява, че жалбоподателят прилага двустранна форма на счетоводно записване съгласно чл. 106 от ЗДДС.

Ревизираното лице е организирано и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти.

За ревизираните данъчни периоди са подадени СД в срока определен с чл. 125 от ЗДДС, както и протоколира, спазени са изискванията на чл. 124 и

чл.131 от ППЗДДС.

Ревизията е обхванала двадесет и четири данъчни периода от 01.01.07г. до 30.04.07г. и от 01.06.07г. до 31.01.09г.

Основната дейност през периода е продажба на дрехи и обувки с марка „Р.“.

За данъчен период от 01. 01. 2007 г. до 31. 01. 2007 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх. №0904655 /13 02.2007г. в срока по чл. 125 ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 159056 лева, като сумата е внесена в срок. Не са установени основания за корекция на начисления данък.

През периода са декларираны облагаеми доставки на стойност 28476.60 лв. с ДДС-5695,33 лв. представляващи продажби на стоки. За получените доставки и данъчния кредит:

Сделките без право на данъчен кредит са на стойност 5,07 лева и представляват получени услуги.

Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 20523.86 лв. с ДДС-4104, 77 лв. и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 20000.00 лв. и покупки на материали и услуги във връзка с дейността.

При ревизията са се констатирани основания за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

В следствие упоменатото при анализа на доказателствения материал от извършените насрещни проверки, от т 1 до т. 7, следва да се заключи, че не е доставка на услуга между [фирма] и [фирма].

На основание Чл. 68, ал.1. т. 1 във връзка с чл. 9. ал.1 от ЗДДС. [фирма] няма право на данъчен кредит по ф-ра №13/31 01 2007г. издадена му от „А. браво“ Е. с ДДС в размер 4000.00 лв.

В резултат на направените констатации декларираните в справката-декларация данни се променят, както следва:

Резултат за периода-ДДС за внасяне е в размер на 5590, 56 лв.

За данъчен период от 01 02. 2007г до 28 02.2007 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх. №09161 /8 /14 03.2007г. в срока по чл. 125 ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 301, 19 лева. Сумата е разчетена в срок с бюджета. В съответствие с разпоредбите на чл. 114 от ППЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол № 2210-0916178 / 14 03 2007г.

При ревизията не се констатираха основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък. През периода са декларираны облагаеми доставки на стойност 18325.83лв. с ДДС-3665.17лв., представляващи продажби на стоки.

Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 16819, 96лв с ДДС-3363, 98лв. и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 15000.00лв и покупки на материали и услуги във връзка с дейността.

При ревизията са се констатирани основания за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

Като са взели предвид резултатите от насрещните проверки органите по

приходите са приели, че не е налице доставка на услуга между [фирма] и [фирма].

Прието е, че жалбоподателят няма право на данъчен кредит по ф-ра №28/28 02.2007г., издадена му от [фирма] с ДДС в размер на 3000, 00лв.

1. Данъчен период от 01.03.2007 г. до 31.03. 2007 г:

За периода е подадена справка-декларация с вх. №0921898 /13.04.2007г. в срока по чл. 125 ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 632.89лева Сумата е разчетена в срок с бюджета. В съответствие с разпоредбите на чл. 114 от ППЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол. През периода са декларирани облагаеми доставки на стойност 13921.67лв с ДДС-2784 33лв., представляващи продажби на стоки. Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 10757.19лв с ДДС-2151.44лв и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 10000.00лв и покупки на материали и услуги във връзка с дейността. Имало и основание за корекция на данъчната основа. За този данъчен период също не се признава правото на данъчен кредит.

За периода 01.03.2007г. -31.03.2007г.

Ревизиращите органи са приели, че няма основание за право на приспадане на данъчен кредит.

Данъчен период от 01.04.2007 г до 30 04 2007 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх. №527580 /13 05.2007г. в срока по чл. 125. ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 605.81лева

През периода са декларирани облагаеми доставки на стойност 13505.83лв. с ДДС-2701, 17лв. представляващи продажби на стоки. Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 10476 84лв с ДДС-2095 лв. и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 10000, 00лв. и покупки на материали и услуги във връзка с дейността на дружеството.

Въз основа на изложените по-горе мотиви органът приема, че не е основание за признаване на право на данъчен кредит, т.с. на основание чл. 68, ал 1. т 1 във връзка с чл. 9. ал 1 от ЗДДС, [фирма] няма право на данъчен кредит по ф-ра №51/30 04.2007г. издадена му от [фирма] с ДДС в размер 2000, 00лв.

За периода е подадена справка -декларация с вх. №393280 /13 07.2007г. в срока по чл. 125 от ЗДДС.

Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 10492 09лв с ДДС-2098, 42лв. и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 10000, 00лв и покупки на материали. Органите по приходите приемат, че на основание чл.9 ал 1 от ЗДДС [фирма] няма право на данъчен кредит по ф-ра №94/30 06.2007г издадена му от [фирма] в размер 2000.00лв

За периода 01.06.2007г. -30.06 2007г.

Прието е, че резултатът за периода-ДДС за внасяне е в размер 2514 ,41лв.

За данъчен период от 01 07 2007 г до 31.07 2007 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх. №613150 /13 08.2007г в срока по чл. 126, ал 5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в

размер на 40691 лева Сумата е разчетена в срок с бюджета В съответствие с разпоредбите на чл. 114 от ППЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол № 2210-613150 / 13 08 2007г. При ревизията се установи, че през периода са декларирани облагаеми доставки на стойност 12549, 17лв. с ДДС-2509.83лв представляващи продажби на стоки. Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 10514.57лв. с ДДС-2102.92лв и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 10000.00лв и покупки на материали и услуги във връзка с дейността.

В следствие упоменатото при анализа на доказателствения материал от извършените насрещни проверки от т 1 до т.7, ревизиращият екип стигна до заключението, че не е налице доставка на услуга между [фирма] и [фирма].

За данъчен период от 01 08.2007 г. до 31.08.2007 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх №575270 /13 09 2007г. В срока по чл 125 ал 5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 1138.44лева. Сумата е разчетена в срок с бюджета. В съответствие с разпоредбите на чл. 114 от ППЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол № 2210-575270 / 13 09 2007г. При ревизията се установява, че сделките с право на данъчен кредит са на стойност 10700.34лв. с ДДС-2140.06лв. и представляват получени рекламни услуги от „Б. инс” Е. на стойност 10000.00 лева.

В следствие упоменатото при анализа на доказателствения материал от извършените насрещни проверки, от т.1 до т.7, ревизиращият екип стига до заключението, че не е налице доставка на услуга между [фирма] и [фирма]. На основание чл.68,ал 1,т 1 във връзка с чл.9,ал 1 от ЗДДС, [фирма] няма право на данъчен кредит по ф-ра №16//31. 08. 2007г. издадена му от [фирма] с ДДС в размер на 2000, 00лв.

Резултат за периода-ДДС за внасяне в размер 3138 44лв. За невнасяне в срок на 2000.00лв.от момента на изискуемостта на данъка/15.09 07г./ до момента на издаването на настоящия РД се дължи лихва, съгласно чл. 1 от ЗЛДТДПДВ в размер 905 89лв.

За данъчен период от 01 09.2007 г до 30.09 2007 г.

За периода е подадена справка -декларация с вх. №558730 /12.10.2007г. е срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 1065.44лева Сумата е разчетена в срок с бюджета. При ревизията се установи, че не се налага основание за корекция. Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 10091.15лв с ДДС-2018 23лева.

На основание чл. 68.ал.1, т. 1 във връзка с чл.9.ал.1 от ЗДДС [фирма] няма право на данъчен кредит по фактура №82/28.09 2007г. издадена му от [фирма] с ДДС в размер 2000.00лв.

Резултат за периода-ДДС за внасяне в размер 3065.44лв. За невнасяне в срок на 2000.00лв. от момента на изискуемостта на данъка до момента на издаването на настоящия РД се дължи лихва съгласно чл. 1 от ЗЛДТДПДВ в размер 882.29 лв.

За данъчен период от 01.10.2007 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх. №520200 /14 11.2007г. в срока по чл. 125 ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в

размер на 1488, 76 лева.

В следствие упоменатото при анализа на доказателствения материал от извършените насрещни проверки от т. 1 до т.7, ревизиращият екип стига до заключението, че не е налице доставка на услуга между [фирма] и „Е. 2000“ Е. и няма право на данъчен кредит по фактура №230/30.11.2007г. издадена му от [фирма] с ДДС в размер 2000.00лв.

За данъчен период от 01.12. 2007 г. до 31. 12.2007 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх. №1009697 /14.01.2008г., а срока по чл. 125, ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 1550.58лева Сумата е разчетена в срок с бюджета.

В съответствие с разпоредбите на чл. 114 от ППЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол № 2210-1009697 / 14.01 2008г. При ревизията се установи, че в следствие упоменатото при анализа на доказателствения материал от извършените проверки: от т.1 до т.7, се заключава, че не е налице доставка между [фирма] и [фирма].

За данъчен период от 01. 03. 2008 г. до 31. 03. 2008 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх №1042819 /11.04. 2008г. в срока по чл. 25 ал 5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 193336лева. Сумата е разчетена в срок с бюджета.

В съответствие с разпоредбите на чл 114 от ППЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол № 2210-1042819 / 11.04 2008г.

За данъчен период от 01. 04.2008 г до 30. 04.2008 г и за данъчен период от 01. 01. 2008 г. до 31 01.2008 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх №1019435 /13. 02. 2008г. в срока по чл. 125 ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 1925. 83лева. Сумата е разчетена в срок с бюджета. При ревизията не са се констатирани основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък.

Доказателственият материал от извършените насрещни проверки от т. 1 до т. 7, сочи на извод, че не е налице доставка на услуга между [фирма] и [фирма]. На основание чл. 68, ал.1.т 1 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС „Е. 2000“ Е. няма право на данъчен кредит по фактура №279/31 01 2008г. издадена му от [фирма] с ДДС в размер 2000 00лв

За периода 01. 01. 2008г. -28.02.2008г.

Декларираните облагаеми доставки на стойност 18335, 80лв. Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 10720, 07лв. с ДДС-2144, 01лв. и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 10000, 00лв и покупки на м-ли и услуги във връзка с дейността.

Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 15629.84лв с ДДС-3125.95лв и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 15000.00лв и покупки на м.

На основание чл.6 ал 1.т 1 във връзка с чл.9, ал 1 от ЗДДС, [фирма] няма право на данъчен кредит по ф-ра №265/30.04.2008г., издадена му от [фирма] с ДДС в размер 3000 00лв.

За данъчен период от 01.05. 2008 г. до 31.05.2008 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх. №489560 /13. 06. 2008г. в срока по чл 125, ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 2051, 63 лева. Сумата е разчетена в срок с бюджета. В съответствие с разпоредбите на чл. 114 от ППЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол № 2210-489560 / 13 06.2008г.

Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 13366.88лв с ДДС-2673.37лв и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 12600.00лв и покупки на материали и услуги във връзка с дейността.

Резултат за периода-ДДС за внасяне в размер 4571 63лв. За невнасяне в срок на 2520 00лв. от момента на изискуемостта на данъка/15.06.08г. / до момента на издаването на настоящия РД се дължи лихва, съгласно чл. 1 от ЗЛДТДПДВ в размер 860, 94лв

За данъчен период от 01.06 2008 г. до 30.06.2008 г

В съответствие с разпоредбите на чл. 114 от ППЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол № 2210-1079158 / 11.07. 2008г. При ревизията се установи, че за извършените доставки и начисления данък, при ревизията не се констатираха основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък-услуга между „А. браво“ Е. и [фирма].

На основание чл. 68, ал. 1 т. 1 във връзка с чл. 9 ал. 1 от ЗДДС [фирма] няма право на признаване на данъчен кредит.

За данъчен период от 01.07.2008 г до 31.07.2008 г.:

Сделките без право на данъчен кредит не са декларирани. Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 16405.42лв с ДДС-3281.07лв и представляват получени рекламни услуги от [фирма] на стойност 11000.00лв стоки .

Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 5664.88лв с ДДС-1132, 90лв. и представляват рекламни услуги от „А. браво“ Е. на стойност 5000 00лв., както и покупки на материали и услуги във връзка с дейността на дружеството.

При ревизията се констатираха основания за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

В следствие упоменатото при анализа на доказателствения материал от извършените насрещни проверки от т.1 до т. 7, ревизиращият екип стигна до заключението, че не е налице доставка на услуга между [фирма] и [фирма]. На основание чл.68.ал.1.т 1 във връзка с чл. 9, ал.1 от ЗДДС [фирма] няма право на данъчен кредит по фактура №352/28.08.2008г. издадена му от [фирма] с ДДС в размер 1000.00лв.

За данъчен период от 01. 09.2008 г до 30.09.2008 г..

За периода е подадена справка-декларация с вх. №1 1 19048 /13 1 0 2008 г. в срока по чл. 125 ал.5 от ЗДДС с резултати периода ДДС за внасяне в размер на 1327.08лева Сумата е разчетена в срок с бюджета. В съответствие с разпоредбите на чл. 114 от ППЗДДС информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол № 221/ 13. 10.2008г. При ревизията не се констатираха основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък.

В следствие упоменатото при анализа на доказателствения материал от извършените насрещни проверки от т. 1 до т.7, ревизиращият екип стигна до заключението, че не е налице доставка на услуга между [фирма] и [фирма].

На основание Чл.68, ал.1, т.1 във връзка с чл.9. ал.1 от ЗДДС, [фирма] няма право на данъчен кредит по фактура №374/26. 09. 2008г. издадена му от [фирма].

За данъчен период от 01. 10. 2008 г. до 31. 10.2008 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх. №1131173 /13 11 2008г. в срока по чл. 125, ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 941.24лева. Сумата е разчетена в срок с бюджета В съответствие с разпоредбите на чл. 114 от ППЗДДС, информацията от регистрите е подадена.

Сделките с право на данъчен кредит са на стойност 15696 38лв. с ДДС-3139 26лв. и представляват получени рекламни услуги от [фирма] . [фирма] няма право на данъчен кредит по фактура №394 издадена му от [фирма] с ДДС.

За данъчен период от 01.11.2008 г до 30. 11. 2008 г.

За периода е подадена справка-декларация с вх. №1149580 /15.12 2008г в срока по чл. 125, ал 5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне. В следствие горното и при анализа на доказателствения материал от извършените насрещни проверки.от т.1 до т.7, ревизиращият екип стига до заключението, че не е налице доставка на услуга между [фирма] и [фирма]. [фирма] няма право на данъчен кредит по фактура №455/31 12.2008г, издадена му от [фирма] с ДДС в размер 3000.00лв.

За данъчен период от 01.01.2009 г. до 31 01.2009 г

За периода е подадена справка-декларация с вх. №1178715 /16 02 2009г в срока по чл. 125 ал.5 от ЗДДС с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 1050.09лева Сумата е разчетена в срок с бюджета. След извършените насрещни проверки от т.1 до т.7, ревизиращият екип стига до заключението, че не е налице доставка на услуга между [фирма] и [фирма].

На основание Чл.68,ал 1. т. 1 [фирма] няма право на данъчен кредит по фактура №471/31.01,2008г издадена му от [фирма] с ДДС.

От правна страна, съдът намира следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е издадения ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата се явява процесуално допустима.

Установява се от обсъдените в настоящото изложение заповеди, че същият е издаден от местно компетентен за това орган, в кръга на служебните му по ДОПК и заповедта за възлагане, задължения.

По делото няма спор, а това се доказва и от констатациите в обжалвания ревизионен акт, че жалбоподателят е данъчнозадължено лице по ЗДДС, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на България, без значение от целите и резултатите от тази дейност. По делото няма спор и, че доставчиците на жалбоподателя, респ. съконтрагентите, с които той е сключил договори за подизпълнение, също са данъчно регистрирани лица по ЗДДС за процесните периоди, за които са

издавали и процесните фактури. Доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, да приспадне последното от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати.

В този смисъл константна е практиката на С., че правото на данъчнозадължените лица да приспаднат от ДДС, на който са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. Решение от 21 юни 2012 г. по дело *Maħaġġben и Dбvid*, С 80/11 и С 142/11, все още непубликувано в Сборника, точка 37 и цитираната съдебна практика). В тази връзка Съдът неведнъж е подчертавал, че предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. По-конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки (вж. Решение от 21 март 2000 г. по дело *Gabalfrisa и др.*, С 110/98—С 147/98, R., стр. I 1577, точка 43, Решение от 15 декември 2005 г. по дело *Centralan Property*, С 63/04, R., стр. I 11087, точка 50, Решение от 6 юли 2006 г. по дело *К. и Recolta Recycling*, С 439/04 и С 440/04, R., стр. I 6161, точка 47 и Решение по дело *Maħaġġben и Dбvid*, посочено по-горе, точка 38). Доколкото ревизията не е по чл.122 от ДОПК, органът по приходите извършващ ревизията, е следвало да докаже фактическите си твърдения, въз основа на които приема, че няма основание за уважаване на това материално право на жалбоподателя. Последното е отрицателен факт, който обаче е част от логически издържана система на правни съждения и изводи относно наличието или липсата на осъществен правен факт, релевантен за данъчното разследване в хода на ревизионното производство.

В заключение следва да се посочи, че според по чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, данъчно задълженото лице има правото на приспадане на данъчен кредит, което е субективно материално право, реализиращо се при определени предпоставки.

Приложимостта на чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ПЗР на ДОПК, сочи, че в тежест на носителя на правото/ в случая жалбоподателя/ е да докаже осъществяването на материалните предпоставки за неговото възникване и то главно и пълно в съдебния процес.

Затова, самото притежаване на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, не е достатъчно за признаване на това право от органите по приходите. Необходимо е стоките и услугите по облагаемата доставка да са реално получени /арг. чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/. При тази си обвързаност в ревизионното производство и пред настоящата инстанция, съдът намира, че данъчният субект не е провел главно, пълно доказване на релевантните за претендираното право на данъчен кредит, обстоятелства. Така и Решение №14213 от 13.11.2012г. по адм. дело № 4162 от 2012г. на ВАС, О. отд.

От доказателствата по делото подробно обсъдени и анализирани поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема, че не е установено реалното извършване на услугите, поради което са налице предпоставките на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.

Съгласно разпоредба на чл.69, ал.1 от ЗДДС когато стоките и услугите се

използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. Нормата на чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС предвижда, че правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

Изводът на настоящата съдебна инстанция за липса на реалност на услугите, се подкрепя и от мотивите на Решение на С. от 21.06.20102 год. по съединени дела С- 80/11 и С- 142/11, с което не се отрича необходимостта националният съдия да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това е изрично подчертано от С. в Решение от 31.01.2013 год. по село С- 643/11, съобразно което „Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка и то независимо, че в съставен на издателя на същата фактура ревизионен акт не е направена корекция на декларирания от последния ДДС.”

Извършването на услугата по доставката, а не издаването на фактура, е условие за възникването на правото на приспадане на данъчния кредит. Единствено при липсата на насрещна престация плащането би било лишено от основание и не би представлявало данъчно събитие. Тогава начисляването на данъка е неправомерно /чл. 70, ал. 5 от ЗДДС/ и изключва правото на приспадане. Липсата на предпоставките на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по отношение на трите дружества, е несъмнена именно защото не се доказва, по безспорен начин от него, че дружествата доставчици на жалбоподателя, са извършили процесните услуги. Затова съдът намира, че правилно е установено в обжалвания ревизионен акт, че има основания за корекция на данъчната основа на получените от жалбоподателя доставки и ползвания данъчен кредит от следните фирми, а именно: от [фирма]- фактура №13 от 31.01.2007г., фактура №28 от 28.02.2007г., фактура № 39 от 30.03.2007г., фактура № 51 от 30.04.2007г. фактура № 82 от 28.09.2007г., фактура № 110 от 31.10.2007г., фактура №187 от 31.12.2007г., фактура № 225 от 28.02.2008г., фактура № 245 от 31.03.2008г., фактура № 265 от 30.04.2008г., фактура № 287 от 31.05.2008г., фактура № 306 от 30.06.2008г., фактура № 327 от 25.07.2008г., фактура № 352 от 28.08.2008г., фактура № 374 от 26.09.2008г., фактура № 394 от 31.10.2008г., фактура № 455 от 31.12.2008г., фактура № 471 от 31.01.2008г.; по доставките на [фирма]- фактура № 94 от 30.06.2007г., фактура № 131 от 31.07.2007г., фактура № 167 от 31.08.2007г., фактура № 230 от 30.11.2007г., фактура № 279 от 31.01.2008г. Правилно и законосъобразно органите по приходите са посочили установения за внасяне ДДС в размер на 56720лв. и лихви в размер на 26 899,39лв.

При тези фактически констатации и с оглед на цялостната проверка, която

съдът извършва по отношение на обжалвания административен акт на осн.чл. 146 от АПК, намира, че същият е издаден от компетентен орган, в пределите на своите материални правомощия, не са налице съществени процесуални нарушения и неправилно прилагане на материалния закон. Актът е съставен в предвидената форма и е съобразен с целта на закона. Не се установиха основания, които да водят до отмяна на обжалвания ревизионен акт, поради което оспорването по подадената от [фирма] жалба, следва да се отхвърли. По разноските:

На осн.чл. 78, ал.3 от ГПК и чл. 7, ал.2 от Наредба №1 от 09. 07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответникът се следва възнаграждение за юрисконсулт, тъй като се е представлявал в хода на производството от юрисконсулт М.. Изчислено по реда на Наредбата възнаграждението е в размер на 2122,39 лева, в който следва да се присъди на ответната страна.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ подадената от [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], ет. 1, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Б. Г. М., жалба против Ревизионен акт №[ЕГН]/03.02.2012, издаден от Гл. инспектор по приходите В. В. В., ръководител екип „Ревизии“, потвърден в обжалваната част с Решение №2070 от 24.08.2012г. на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" /предишно Директор на Дирекция „О.“/ при Централно управление на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], ет. 1, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Б. Г. М., на осн.чл. 78, ал.3 от ГПК да заплати на ДИРЕКЦИЯ "Обжалване и данъчно осигурителна практика" при Централно управление на НАП [населено място], съдебно-деловодни разноски в размер на 2122,39лева-юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: